

Sag C-734/19

Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement

Dato for indlevering:

4. oktober 2019

Forelæggende ret:

Tribunalul București (Rumænien)

Afgørelse af:

27. september 2019

Sagsøger:

ITH Comercial Timișoara SRL

Sagsøgte:

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Sector 1 a Finanțelor Publice

Hovedsagens genstand

Forvaltningsretlig sag med påstand om annullation af en afgiftsansættelse angående opkrævning af moms

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Anmodningen om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF vedrører fortolkningen af bestemmelserne i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem samt retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om afgiftsneutralitet.

Præjudicielle spørgsmål

1.1. Muliggør eller hindrer bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, især artikel 167 og 168, samt retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om afgiftsneutralitet, at den afgiftspligtige person fratages retten til at fradrage momsens vedrørende bestemte investeringsomkostninger, som han har afholdt med henblik på at udføre en afgiftspligtig transaktion, såfremt den planlagte investering senere opgives?

1.2. Muliggør eller hindrer de ovennævnte bestemmelser og principper, at fradragsretten i tilfælde af opgivelse af investeringen også anfægtes under andre omstændigheder end misbrug eller svig begået af den afgiftspligtige person?

1.3. Muliggør eller hindrer de ovennævnte bestemmelser og principper en fortolkning, ifølge hvilken de omstændigheder, hvorunder fradragsretten kan anfægtes i tilfælde af opgivelse af investeringen, omfatter

1.3.1. den efterfølgende realisering af en risiko, som den afgiftspligtige person på tidspunktet for afholdelsen af investeringsomkostningerne var bekendt med, for manglende gennemførelse af investeringen, eksempelvis den omstændighed, at en offentlig myndighed ikke har vedtaget et byplanlægningsprojekt, som var nødvendigt for at gennemføre den omhandlede investering,

1.3.2. ændringen af de økonomiske forudsætninger over tid, således at den planlagte investering mister den rentabilitet, som den havde, da den blev indledt?

1.4. Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og de almindelige EU-retlige principper fortolkes således i tilfælde af opgivelse af investeringen, at

1.4.1. misbrug eller svig, som kan begrunde, at fradragsretten anfægtes, formodes at foreligge eller skal bestyrkes af skattemyndighederne,

1.4.2. misbrug eller svig kan være genstand for en simpel formodning eller skal bestyrkes ved objektive bevismidler?

1.5. Muliggør eller hindrer bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem samt de almindelige EU-retlige principper, at der i tilfælde af opgivelse af investeringen tages højde for misbrug eller svig, som kan begrunde, at fradragsretten anfægtes, såfremt den afgiftspligtige person ikke kan anvende de goder og tjenesteydelser, hvoraf han har fradraget momsens, til noget formål, og således end ikke til rent privat brug?

1.6. Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og de almindelige EU-retlige principper fortolkes således i tilfælde af opgivelse af investeringen, at omstændigheder indtruffet, efter den afgiftspligtige persons har afholdt omkostningerne – eksempelvis (i) en senere indtrådt økonomisk krise, (ii) realiseringen af en på datoen for afholdelse af investeringsomkostningerne eksisterende risiko for manglende gennemførelse af investeringen (eksempelvis den omstændighed, at en offentlig myndighed ikke har vedtaget et byplanlægningsprojekt, som er nødvendigt for at gennemføre den omhandlede investering), eller (iii) ændringen af skøn vedrørende investeringens rentabilitet – udgør konjunkturmæssige forhold, som den afgiftspligtige person ikke har indflydelse på, og som kan vurderes for at fastlægge, om han har handlet i god tro?

1.7. Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, især artikel 184 og 185, samt retssikkerhedsprincippet, princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om afgiftsneutralitet fortolkes således, at opgivelse af investeringen udgør et tilfælde, hvori moms reguleres?

Skal retten til at fradrage momsen vedrørende bestemte investeringsomkostninger, som den afgiftspligtige person har afholdt med henblik på at udføre en afgiftspligtig transaktion, med andre ord anfægtes gennem mekanismen for regulering af momsen, såfremt investeringen senere opgives?

1.8. Muliggør eller hindrer bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem en national lovgivning, ifølge hvilken retten til at fradrage momsen vedrørende opgivne investeringer udelukkende bevares under restriktive omstændigheder i to tilfælde, som identificeres med kortfattet henvisning til to domme fra Domstolen: (i) når den afgiftspligtige person på grund af omstændigheder, som han ikke har indflydelse på, aldrig har gjort brug af de nævnte goder og tjenesteydelser i forbindelse med sin økonomiske virksomhed, som fastslået af Domstolen i dommen i sag C-37/95, Belgische Staat mod Ghent Coal Terminal NV, samt (ii) i andre tilfælde, hvor erhvervelser af goder eller tjenesteydelser, med hensyn til hvilke fradragsretten er blevet udøvet, ikke anvendes i forbindelse med den afgiftspligtige persons økonomiske virksomhed af objektive grunde, som han ikke har indflydelse på, som fastslået af Domstolen i dommen i sag C-110/94, Intercommunale voor zeewaterontziltning (INZO) mod Den belgiske stat?

1.9. Muliggør eller hindrer bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem samt retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, at skattemyndighederne tilbagekalder tidligere rapporter over afgiftsmæssig undersøgelse eller tidligere afgørelser om administrative klager, hvori skattemyndighederne har fastlagt,

- 1.9.1. at en privatperson har erhvervet goder og tjenesteydelser bestemt til at anvendes til gennemførelse af en afgiftspligtig transaktion,
- 1.9.2. at et investeringsprojekt er blevet suspenderet eller opgivet på grund af en bestemt omstændighed, som den afgiftspligtige person ikke har indflydelse på?
- 2.1. Muliggør eller hindrer bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, især artikel 28, at mekanismen for kommissionærfunktionen også finder anvendelse uden for rammerne af en fuldmagtsaftale uden repræsentation?
- 2.2. Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, især artikel 28, fortolkes således, at kommissionærfunktionen også finder anvendelse, når en afgiftspligtig person opfører en bygning i overensstemmelse med anmodningerne og kravene fra en anden juridisk persons virksomhed med henblik på at bevare ejendomsretten til bygningen og udleje denne bygning til denne anden juridiske person, når bygningen er afsluttet?
- 2.3. Skal de ovennævnte bestemmelser fortolkes således, at byggefirmaet i den ovenfor beskrevne situation skal fakturere investeringsomkostningerne vedrørende opførelsen af bygningen til den juridiske person, til hvilken denne bygning skal udlejes, når den er afsluttet, og opkræve den tilsvarende moms fra den sidstnævnte juridiske person?
- 2.4. Skal de ovennævnte bestemmelser fortolkes således, at byggefirmaet i den ovenfor beskrevne situation skal fakturere investeringsomkostningerne og opkræve den tilsvarende moms, såfremt det endeligt afbryder byggearbejderne som følge af en drastisk reduktion af den økonomiske virksomhed udøvet af den person, hvortil denne bygning ville blive udlejet, når denne reduktion skyldes den nært forestående insolvens af den sidstnævnte person?
- 2.5. Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem og de almindelige EU-retlige principper fortolkes således, at skattemyndighederne kan omklassificere de af den afgiftspligtige person gennemførte transaktioner uden at tage højde for klausuler i aftaler indgået af den sidstnævnte person, selv om de omhandlede aftaler ikke er fiktive?
- 2.6. Muliggør eller hindrer bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem samt især retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, at skattemyndighederne tilbagekalder tidligere rapporter over afgiftsmæssig undersøgelse eller tidligere afgørelser om administrative klager, hvori skattemyndighederne har fastlagt, at den afgiftspligtige person har ret til at fradrage moms?

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, især artikel 9, stk. 1, og artikel 28, 63, 167, 168, 184 og 185.

Anførte nationale forskrifter

A. Legea nr. 571/2003 privind codul fiscal (lov nr. 571/2003 om Cod fiscal, den almindelige lov om skatter og afgifter til staten), offentliggjort i *Monitorul Oficial al României* den 23. december 2003 i del I, nr. 927, med senere ændringer (herefter »skatteloven fra 2003«):

- Artikel 11 bestemmer, at ved fastlæggelse af beløbet for en afgift kan skattemyndighederne se bort fra en transaktion uden økonomisk formål eller omklassificere formen af en transaktion eller aktivitet med henblik på at afspejle transaktionens eller aktivitetens økonomiske indhold.
- Artikel 128, stk. (1) og (2), definerer levering af goder og bestemmer, at når en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, men for tredjemands regning, optræder som formidler i forbindelse med levering af goder, anses han for selv at have erhvervet og leveret de pågældende goder.
- Artikel 129, stk. (1)-(3), definerer levering af tjenesteydelser og bestemmer, at når en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, men for tredjemands regning, optræder som formidler i forbindelse med en tjenesteydelse, anses han for selv at have modtaget og leveret den pågældende tjenesteydelse.
- Artikel 138 fastsætter i det væsentlige, at afgiftsgrundlaget nedsættes, såfremt en aftale vedrørende levering af goder eller tjenesteydelser helt eller delvist ophører, inden leveringen gennemføres, men der er blevet udstedt forskuds fakturaer.
- Artikel 145, stk. (2), fastsætter retten til at fradrage moms af varer og ydelser, såfremt de anvendes i forbindelse med bl.a. afgiftspligtige transaktioner.
- Artikel 148, stk. (1), bestemmer, at det oprindeligt foretagne fradrag reguleres, bl.a. når der efter afgiftsangivelsens udfærdigelse er sket ændringer af de elementer, som er taget i betragtning ved fastsættelsen af fradragsbeløbet, herunder tilfældene i henhold til artikel 138 i skatteloven fra 2003.

B. Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal 2003 (gennemførelsesbestemmelserne til skatteloven fra 2003), der blev vedtaget ved Hotărârea Guvernului (regeringsdekret) nr. 44/2004, offentliggjort i *Monitorul Oficial al României* den 6. februar 2004 i del I, nr. 112, med senere ændringer (herefter »gennemførelsesbestemmelserne«):

- I medfør af punkt 6, stk. (3), antages det, at den afgiftspligtige person handler i eget navn, men for kommittentens regning, hvis han optræder som kommissionær i forbindelse med levering af varer og modtager fakturaer i dennes navn fra kommittenten/sælgeren eller i givet fald af leverandøren, og udsteder fakturaer i eget navn til kommittenten/erhververen eller i givet fald til kunden. Med hensyn til afgiften betragtes kommissionæren som erhververen og videreforhandleren af goderne, uanset om han handler for sælgerens eller erhververens regning. Hvis kommissionæren i henhold til aftalen handler i kommittentens navn og for dennes regning i egenskab af fuldmægtig, men modtager og/eller udsteder fakturaer i dennes navn, bliver han erhverver/videreforhandler med hensyn til moms.
- Punkt 7, stk. (2), fastsætter, at bestemmelserne i punkt 6, stk. (3), også finder anvendelse på leverandører af tjenesteydelser.
- Punkt 19, stk. (4), foreskriver i det væsentlige, at i tilfælde af *viderefakturering* af omkostninger afholdt for en anden persons regning, dvs. hvis den afgiftspligtige person modtager en faktura eller et andet dokument i dennes navn for goder eller tjenesteydelser leveret til en anden person og viderefakturerer modværdien af leveringen af de tilsvarende goder eller tjenesteydelser, finder kommissionærfunktionen anvendelse i medfør af bestemmelserne i punkt 6 og 7. Hvis den afgiftspligtige person kvalificeres som sådan, har han ret til at fradrage afgiften af de erhvervede goder eller tjenesteydelser, der viderefaktureres, og pligt til at opkræve merværdiafgiften af afgiftspligtige transaktioner.
- Punkt 45, stk. (6), fastsætter i det væsentlige følgende:
 - I tilfælde af bygninger under opførelse, som senere ikke afsluttes på baggrund af en beslutning om at opgive investeringerne – og som derfor slettes af regnskaberne og bogføres blandt omkostninger – bevares fradragsretten, hvis den afgiftspligtige person på grund af omstændigheder, som han ikke har indflydelse på, aldrig har gjort brug af de nævnte goder og tjenesteydelser i forbindelse med sin økonomiske virksomhed, som fastslået af Domstolen i dom af 15. januar 1998, Belgische Staat mod Ghent Coal Terminal NV (C-37/95, EU:C:1998:1).
 - Fradragsretten kan også bevares i andre situationer, hvor erhvervelser af goder og tjenesteydelser, med hensyn til hvilke fradragsretten er blevet udøvet, ikke anvendes til den afgiftspligtige persons økonomiske virksomhed af objektive grunde uafhængigt af hans vilje, som fastslået af Domstolen i dom af 29. februar 1996, Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) (C-110/94, EU:C:1996:67).
 - I tilfælde af erhvervelse af en grund samt derpå opførte bygninger har den afgiftspligtige person ret til at fradrage momsens vedrørende

erhvervelsen, hvis han indgiver bevis for den hensigt – der bestyrkes af objektive forhold – at den grund, hvorpå de var opført, anvendes fortsat i forbindelse med den afgiftspligtige persons afgiftspligtige transaktioner, eksempelvis opførelse af andre bygninger bestemt til afgiftspligtige transaktioner, som fastslået af Domstolen i dom af 29. november 2012, Gran Via Moinești (C-257/11, EU:C:2012:759).

- Punkt 71⁸ foreskriver i det væsentlige, at hvis aftaler opsiges førtidigt, udgør værdien af materielle/immaterielle anlægsaktiver under opførelse, som senere ikke afsluttes – og som derfor slettes af regnskaberne og bogføres blandt omkostninger – ikke-fradragsberettigede udgifter, medmindre de er blevet udnyttet gennem salg eller kassering.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 Den faktiske situation, der gav anledning til hovedsagen, er bestemt af, at to ejendomsprojekter, som sagsøgeren indledte i 2006 og 2007 i overensstemmelse med specifikke aftaler herom, som sagsøgeren havde indgået med et selskab, der fremstiller elevatorer og rulletrapper (herefter »elevatorselskabet«), ikke blev gennemført.
- 2 I 2006 erhvervede sagsøgeren en grund, hvorpå sagsøgeren havde til hensigt at opføre en bygning bestemt til fremstilling af elevatorer og konstruktion af tilbehør, som senere ville blive udlejet til elevatorselskabet i 10 år (»Proiectul Dragomirești Vale«, herefter »projektet Dragomirești Vale«).
- 3 Ved en salgsaftale indgået i december 2007 erhvervede sagsøgeren fra elevatorselskabet en ejendom bestående af en grund og den bygning, hvor det nævnte selskab udøvede sin virksomhed. Formålet med transaktionen var på den ene side sagsøgerens hensigt om på den omhandlede grund at opføre et tårn med kontorer og indkøbscentre (»Proiectul Calea Giulești«, herefter »projektet Calea Giulești«), og på den anden side elevatorselskabets behov for at reducere sine udgifter ved at flytte til de lokaler, som ville være blevet opført inden for rammerne af projektet Dragomirești Vale.
- 4 I perioden 2008-2010 afholdt sagsøgeren inden for rammerne af projektet Dragomirești Vale omkostninger for bestemte indledende aktiviteter, eksempelvis opnåelsen af byggetilladelse, indgåelsen af en række aftaler vedrørende tekniske konsultationer med henblik på at opnå denne tilladelse, projekteringen, opførelsen af en række foreløbige bygninger og leveringen af tjenesteydelser angående ledelsen af byggepladsen. Disse omkostninger beløb sig til 942 471 RON ud over moms på 226 193 RON, med hensyn til hvilken sagsøgeren udøvede sin fradragsret.
- 5 Inden for rammerne af projektet Calea Giulești afholdt sagsøgeren omkostninger for at opnå tilladelsen til at nedrive de eksisterende bygninger på den grund, hvor elevatorselskabet udøvede sin økonomiske virksomhed, og for at opnå

byggetilladelsen. Disse udgifter beløb sig til 71 268 RON ud over moms på 13 541 RON, med hensyn til hvilken sagsøgeren udøvede sin fradragsret.

- 6 Som følge af den økonomiske krise og de langvarige diskussioner med de offentlige myndigheder, der skulle bevilge de nødvendige tilladelser, besluttede sagsøgeren i 2008 at suspendere projektet Calea Giulești.
- 7 I den samme sammenhæng blev elevatorselskabet nødt til at leje lokaler, for hvilke det ville betale en lavere leje end den, som var aftalt med sagsøgeren for den til fremstilling af elevatorer bestemte bygning, som ville blive opført på et senere tidspunkt. Under disse omstændigheder suspendede sagsøgeren også projektet Dragomirești Vale og lejede en ejendom, som den fremlejede til elevatorselskabet i en periode på syv år for en lavere leje end den oprindeligt aftalte. Ved et tillæg til salgsaftalen bekræftede elevatorselskabet, at sagsøgeren fuldt ud og rettidigt opfyldte sin pligt vedrørende elevatorselskabets flytning.
- 8 Den 26. maj 2016 besluttede sagsøgeren at ophøre med investeringerne i tilknytning til projektet Calea Giulești og bogføre dem i årsregnskabet for 2015. Sagsøgeren opnåede imidlertid den byplanlægningsmæssige attest, der tillader at nedrive de eksisterende bygninger på den tidligere af elevatorselskabet ejede grund, og en byplanlægningsmæssig attest til udarbejdelsen af dokumentationen vedrørende tilladelse til at gennemføre det omhandlede projekt.
- 9 I 2009 og 2013 undersøgte skatteinspektørerne sagsøgerens virksomhed for perioden fra den 27. marts 2006 til den 30. juni 2012, herunder investeringsomkostningerne i tilknytning til de to omhandlede ejendomsprojekter, med henblik på at fastlægge, om sagsøgeren overholdt momslovgivningen. I rapporterne over afgiftsmæssig undersøgelse blev det konstateret, at sagsøgeren fradrog og opkrævede momsen i den af undersøgelsen omfattede periode i henhold til loven. Ud over dette anføres det i en af rapporterne over afgiftsmæssig undersøgelse udtrykkeligt, at den økonomisk-finansielle situation ikke gjorde det muligt at fortsætte de to omhandlede projekter.
- 10 Som led i en anden afgiftsmæssig undersøgelse i 2016 kontrollerede skatteinspektørerne perioden fra den 1. juli 2012 til den 30. juni 2016. I rapporten over afgiftsmæssig undersøgelse blev det konstateret, at sagsøgeren retsstridigt havde fratrukket momsen for et beløb på 13 541 RON for investeringsomkostningerne i tilknytning til projektet Calea Giulești, og at sagsøgeren havde pligt til at opkræve momsen fra elevatorselskabet for et beløb på 226 193 RON for de for projektet Dragomirești Vale afholdte investeringsomkostninger, som sagsøgeren burde have viderefaktureret til elevatorselskabet.
- 11 Ved afgiftsansættelse udstedt på grundlag af den sidstnævnte rapport over afgiftsmæssig undersøgelse blev sagsøgeren pålagt at betale et supplerende momsbeløb på 239 734 RON. Sagsøgeren indgav indledningsvis administrativ klage og anlagde herefter den foreliggende sag med påstand om annullation af

rapporten over afgiftsmæssig undersøgelse og afgiftsansættelsen samt tilbagebetaling af de betalte beløb med tillæg af rente.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 12 Sagsøgeren har gjort gældende, at sagsøgeren ikke havde pligt til at opkræve supplerende moms med et beløb på 226 193 RON, og at skattemyndighederne retsstridigt ikke indrømmede fradrag af moms for et beløb på 13 541 RON, som var oplyst i momsangivelsen som et negativt beløb med mulighed for tilbagebetaling i december 2015. Sagsøgeren har tilføjet, at de to omhandlede projekter blev opgivet som følge af senere indtrådte begivenheder, som sagsøgeren ikke havde indflydelse på, idet det skal udelukkes, at sagsøgeren gjorde sig skyldig i svig eller misbrug.
- 13 Ifølge de sagsøgte afhænger løsningen af tvisten af, om den forelæggende ret fastslår, dels om retten til at fradrage moms består uanset grundene til, at investeringen blev opgivet, dels om afslag på anmodningen om tilbagebetaling af et momsbeløb på 226 193 RON blev givet i overensstemmelse med loven.
- 14 Hvad angår projektet Calea Giulești har de sagsøgte gjort gældende, at selv om de fastlagde, at sagsøgeren erhvervede tjenesteydelser vedrørende dette projekt med henblik på at anvende dem til gennemførelse af afgiftspligtige transaktioner, skulle den af disse tjenesteydelser betalte moms alligevel reguleres i henhold til artikel 148 i skatteloven fra 2003 og gennemførelsesbestemmelsernes punkt 45, fordi sagsøgeren ændrede sin hensigt og senere opgav projektet.
- 15 De sagsøgte er af den opfattelse, at sagsøgeren kun kunne udøve fradragsretten, hvis opgivelsen af projektet skyldtes objektive grunde bestående i omstændigheder, som sagsøgeren ikke havde indflydelse på, og som var indtrådt efter indledningen af investeringen. Sagsøgeren indgav ikke bevis for disse objektive grunde, var bekendt med de faktorer, som kunne føre til, at projektet ikke ville blive afsluttet, og påtog sig frivilligt de konkrete risici.
- 16 Efter de sagsøgte opfattelse kunne sagsøgeren ikke gives medhold i klagen på grundlag af INZO-dommen, fordi sagsøgeren besluttede at bogføre investeringen blandt omkostningerne inden den gennemførlighedsundersøgelse, som viste, at projektet ikke var rentabelt, blev foretaget.
- 17 Med hensyn til projektet Dragomirești Vale fandt de sagsøgte, at de omhandlede erhvervelser blev gennemført for elevatorselskabets regning, selv om de fastlagde, at sagsøgeren havde ret til at fradrage momsen af tjenesteydelser med tilknytning til dette projekt, og selv om sagsøgeren erhvervede disse tjenesteydelser i eget navn, fordi den bygning, som var bestemt til at opføres og udlejes til elevatorselskabet, ville blive opført på grundlag af kravene fra den sidstnævnte selskabs virksomhed.

- 18 De sagsøgte har gjort gældende, at selv om de omklassificerede transaktionen mellem sagsøgeren og elevatorselskabet, således at mekanismen for kommissionærfunktionen fandt anvendelse, konkluderede de efterfølgende, at sagsøgeren burde have viderefaktureret samtlige omkostninger vedrørende tjenesteydelserne til elevatorselskabet og opkrævet den tilsvarende moms heraf fra den sidstnævnte person.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 19 Hvad for det første angår projektet Calea Giulești finder den forelæggende ret det nødvendigt at få afklaret, om bestemmelserne i direktiv 2006/112 kan fortolkes således, at enhver person, der erhverver et gode eller en tjenesteydelse bestemt til at anvendes til udøvelse af en afgiftspligtig virksomhed, opnår en tilsvarende ret til at fradrage moms og bevarer denne ret, selv om godet eller tjenesteydelsen efterfølgende ikke anvendes til det oprindelige formål som følge af omstændigheder, der indtræder efter erhvervelsen af godet eller tjenesteydelsen, og som den afgiftspligtige person ikke har indflydelse på, idet det udelukkes, at den sidstnævnte person har gjort sig skyldig i svig eller misbrug, som fastslået af Domstolen i INZO-dommen (C-110/94, EU:C:1996:67).
- 20 Angående projektet Dragomirești Vale ønsker den forelæggende ret for det andet oplyst, om bestemmelserne i direktiv 2006/112, især artikel 28, muliggør eller er til hinder for anvendelsen af mekanismen for kommissionærfunktionen selv uden for rammerne af en fuldmagtsaftale uden repræsentation.
- 21 Den forelæggende ret ønsker endvidere oplyst, om de ovennævnte bestemmelser skal fortolkes således, at kommissionærfunktionen finder anvendelse, såfremt en afgiftspligtig person opfører en bygning i overensstemmelse med kravene fra en anden juridisk persons virksomhed med henblik på at bevare ejendomsretten til bygningen og udleje denne bygning til denne anden juridiske person, når bygningen er afsluttet.
- 22 Den forelæggende ret finder det desuden nødvendigt at få afklaret, om de ovennævnte bestemmelser skal fortolkes således, at byggefirmaet i en situation som den i hovedsagen omhandlede, skal viderefakturere investeringsomkostningerne vedrørende opførelsen af bygningen til den juridiske person, hvortil denne bygning skal udlejes, når den er afsluttet, og opkræve den tilsvarende moms fra den sidstnævnte juridiske person, og om byggefirmaet har pligt til at viderefakturere investeringsomkostningerne og opkræve den tilsvarende moms, såfremt det endeligt afbryder byggearbejderne som følge af en drastisk reduktion af den økonomiske virksomhed udøvet af den ovennævnte juridiske person, når reduktionen skyldes den nært forestående insolvens af den sidstnævnte person.
- 23 Afslutningsvis ønsker den forelæggende ret oplyst, om bestemmelserne i direktiv 2006/112 og de almindelige EU-retlige principper skal fortolkes således, at skattemyndighederne kan omklassificere de af den afgiftspligtige person udførte

transaktioner uden at tage højde for klausuler i aftaler indgået af den sidstnævnte person, selv om de omhandlede aftaler ikke er fiktive, og om det nævnte direktivs bestemmelser samt især retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning muliggør eller er til hinder for, at skattemyndighederne tilbagekalder tidligere beslutninger om, at den afgiftspligtige persons havde ret til at fradrage moms.

ARBEJDSDOKUMENT